

Jordbruksverket
551 82 Jönköping
jordbruksverket@jordbruksverket.se

Ulriksdal 3 november 2022

WWFs remissvar gällande förslag till ändringar i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1999:89) om handel och andra åtgärder med exemplar av vilt levande djur- och växtarter som behöver skydd (Diarienummer 4.10.16-16063/2022)

Världsnaturfonden WWF har följande synpunkter på det förslag till ändringar i föreskrifter som Jordbruksverket föreslår.

Den internationella CITES-konventionen har som en grund för arbetet med att skydda arter som hotas eller påverkas starkt av handel möjlighet att besluta om regler och begränsningar för angivna arter. Regleringen sker genom ett system av krav på olika tillstånd för att få exportera/importera exemplar av dessa arter. Det är en mycket noggrann prövning och utformning av de tillstånd som beviljas för handel med sådana exemplar. Det importland som ett exemplar av en art anländer till ska granska de handlingar som bifogas vid import. Det ska även göras en artbestämning för att kontrollera att djur till art och antal stämmer överens med de handlingar som medföljer.

Sverige har sedan länge följt ovanstående krav. Nu föreslår Jordbruksverket att kravet på artbestämning ska luckras upp och endast "ska ske genom ett riskbaserat urval". Det är anmärkningsvärt att det föreslås att denna grundpelare i konventionens arbete och kontrollsystem ska upphöra. Myndigheterna i Sverige har på ett föredömligt sätt byggt upp ett arbete med att förebygga och stoppa illegal handel med vilda djur och växter. Detta arbete riskerar att försvåras om införseln från tredje land inte längre alltid genomförs på det sätt som förskrivs av konventionen med artbestämning. Det som föreslås stämmer inte heller överens med U:s bestämmelser i rådets förordning 338/97 punkt 2, 5, 10 och 15. Se bilaga 1.

Det är bra och angeläget att Tullverket genomför en riskbedömning av den handel som sker för att komma åt illegal handel på ett effektivt sätt. Tyvärr anpassar sig den illegala handeln hela tiden efter den kontroll som sker och identifierar och utnyttjar de svagheter som finns i olika delar av systemet. Den förändring som föreslås innebär att ett sådant system kan utnyttjas. Det är viktigt att de grundläggande bestämmelser som nu gäller även finns kvar i framtiden. Både Tullverkets arbetsmetoder och organisation samt vilka arter som det handlas med kommer att förändras över tid. Det är då viktigt att de grundläggande bestämmelserna är utformade så att artbestämningen genomförs på det sätt som Sverige åtagit sig i CITES konventionen och i EU bestämmelser.

WWFs synpunkter:

Ändring i 4 § första stycket som avser artbestämning vid import:

Nuvarande lydelse:

4 § Artbestämning av vilda arter av djur och växter som omfattas av artskyddsförordningen samt delar och produkter av dessa **skall ske vid varje importtillfälle**. Föreligger tveksamhet om arttillhörigheten skall på begäran av tullmyndigheten artbestämning utföras av sakkunnig på om-rådet som utsetts av Jordbruksverket.

Föreslagen lydelse:

4 § Artbestämning av vilda arter av djur och växter som omfattas av artskyddsförordningen eller rådets förordning (EG) nr 338/97 samt delar och produkter av dessa **ska ske genom ett riskbaserat urval**. Föreligger tveksamhet om arttillhörigheten ska på begäran av Tullverket artbestämning utföras av sakkunnig på området som utsetts av Jordbruksverket.

WWF motsätter sig den ändring som föreslås i Statens jordbruksverks föreskrift (SJVFS 1999:89) 4 § första stycket "**ska ske genom ett riskbaserat urval**". WWF anser att den nuvarande lydelsen "**skall ske vid varje importtillfälle**" ska fortsätta att gälla framöver. Den ändring som föreslås bör därmed inte genomföras. WWF tillstyrker det tillägg som föreslås i 4 § första stycket "rådets förordning (EG) nr 338/97".

Ändring i 5 § som avser artbestämning vid export och reexport:

Ovanstående synpunkter som rör 4 § gäller även för 5 § om artbestämning vid export och reexport.

Ändring avgifter 7 och 8 §§:

När det gäller förslagen till nya avgifter bör det i riskanalysen ingå en analys om risken att smuglingen ökar då avgifterna kraftigt höjs. WWF saknar en analys av den aspekten i riskanalysen och det bör belysas och tas med i beaktande. Det finns en risk att smuglingen ökar när avgifterna ökar så kraftigt. Samma risk gäller även för de arter som omfattas av artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 338/97 om kommersiella aktiviteter. Den ökade avgiften för de intyg om undantag från dessa bestämmelser kan göra att de finns en risk för att djur säljs utan det tillstånd som krävs. Även denna aspekt bör ingå i riskanalysen.

För Världsnaturfonden WWF

Linda Berglund

Tillförordnad chef Skog & Arter

Emelie Nilsson

Sakkunnig naturvårdspolicy

Bilaga 1:

Utdrag ur: RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem:

2. Förordning (EEG) nr 3626/82 måste ersättas av en ny förordning för att de vilda djur- eller växtarter som hotas eller sannolikt kan komma att hotas av handel skall kunna få ett bättre skydd på ett sådant sätt att hänsyn tas till den vetenskapliga kunskap som förvärvats sedan förordningen antogs samt till handelns nuvarande struktur. Avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna som är ett resultat av den inre marknaden gör det dessutom nödvändigt att vidta strängare åtgärder för kontroll av handeln vid gemenskapens yttre gränser genom att dokument och varor kontrolleras vid tullstationen vid den gräns där införsel äger rum.

5. För genomförandet av denna förordning är det nödvändigt att gemensamma villkor gäller för utfärdande, användning och uppvisande av dokument avseende tillstånd för införsel till och export eller reexport från gemenskapen av exemplar av de arter som omfattas av denna förordning. Det är nödvändigt att särskilda bestämmelser fastställs för transitering av exemplar genom gemenskapen.

10. För att säkerställa bästa möjliga skydd för de arter som omfattas av denna förordning finns det ett behov av att bestämmelser fastställs för kontroll av handel med, transport av och förvaringsvillkor för sådana exemplar inom gemenskapen. Enhetliga regler måste gälla för utfärdande, giltighet och användning av de intyg som bidrar till kontrollen av dessa aktiviteter och som utfärdas med stöd av denna förordning.

15. För att säkerställa en effektiv tillämpning av förordningen bör medlemsstaterna noga övervaka efterlevnaden av förordningens bestämmelser och i detta syfte samarbeta nära med varandra och med kommissionen. För detta krävs att information lämnas om förordningens genomförande.